

Návrh znaku a vlajky pro obec Horky nad Jizerou

(okres Mladá Boleslav)

Při tvorbě návrhu komunálních symbolů (znaku a vlajky) vycházím především z hlavních toponomastických, geografických a patrociniálních reálií (místopisných památek a zajímavostí), včetně konkrétního přání i výběru obce.

Úvodem jen upozorňuji a vysvětluji, že dle heraldických pravidel se v každém znaku používají i popisují kovy (zlato a stříbro, zobrazované v praxi žlutě a bíle) a barvy (červená, modrá, zelená, černá), výjimečně (odůvodněně) i tzv. přirozená barva (např. hnědá u kmene stromu, nebo srsti některých zvířat atd.). Přičemž platí základní podmínka o (kontrastním a střídavém) kladení „kovů na barvy“ nebo „barev na kovy“ (čili kovových figur v barevných polích a naopak).

Heraldické figury dělíme na tzv. heroldské (tj. geometrické, pole štítu členící) a obecné (tj. všeobecně známé), vždy ale náležitě (pouze dvourozměrně) stylizované. Stranově (vpravo, vlevo) se znak odborně blasonuje (tj. terminologicky přesně slovně popisuje) vždy z pohledu štítonoše (jeho pravé ruky), nikoliv pozorovatele štítu, proto (zdánlivě) obráceně, samozřejmě pokud není osově souměrný.

Kresba znaku i vlajky se může v průběhu času (desetiletí i staletí) měnit a mírně autorsky odlišovat (nejde o logotyp či chráněný průmyslový vzor a značku), ale právě popisem v dekretu předsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky závazně definovaná podstata zůstává (všechny uvedené tinktury a figury v dané kompozici štítu znaku a listu vlajky či praporu) a musí být takto přesně a důsledně (nyní i v budoucnu) dodržena.

Ikonografický význam navrženého obecního znaku je následující: Heroldské (tj. geometrické) figury zeleného trojvrší a stříbrného (tj. bílého) vlnitého břevna (tj. vodorovného vlnitého pruhu) jasně symbolizují kopce (zelení porostlé hůrky či horky) a stříbrnou hladinu řeky Jizery (tj. název Horky nad Jizerou). Jedná se tak o typické heraldické tzv. mluvící znamení (kdy znak vyjadřuje jméno jeho nositele), ve smyslu známé latinské sentence „nomen omen“ (tj. „jméno znamení“). Modrá je pak barvou čisté oblohy (dobrého povětrí).

Obecné figury zlaté (tj. žluté) koruny, koule, kříže a hvězdy zastupují dvě místní památky: Farní kostel sv. Mikuláše, atributem tohoto světce (ochránce proti povodním) jsou právě zlaté koule (či hroudy, mince, měšce, jablka, chleby aj. kulovité předměty) a unikátní kapli Narození Páně (tj. Krista), proto hvězda (narození), koruna („krále králů“) a kříž (umučení a spásy).

Základní heraldickou hvězdou (kdy není třeba počet hrotů uvádět) je právě hvězda šestihrotá (tj. šesticípá), v popisu (blasonu) se musí zmínit pouze vyšší nebo nižší počet hrotů než je šest.

Blason (čili odborný heraldický slovní popis, podle kterého je každý zkušený heraldik schopný znak správně nakreslit, aniž by nutně musel vidět prvotní předlohu) proto může znít takto:

V modrém štítě na zeleném trojvrší se stříbrným vlnitým břevnem zlatá koruna s červenými drahokamy, převýšená koulí mezi křížem a hvězdou, vše zlaté.

Návrh (na stožár vztyčované) obecní vlajky nebo praporu (pevně spojovaného s žerdí) opakuje všechny výše popsané tinktury i figury jejich vexilologicky vhodnou derivací ze (svislého) štítu znaku do (vodorovně) obdélníkového listu vlajky (praporu) o stranovém poměru šířky k délce 2:3 (daném státní vlajkou České republiky).

Vlajku proto tvoří tři vodorovné pruhy (modrý, bílý a modrý) v poměru 3:2:3. V bílém pruhu (namísto znakového břevna) se třemi zelenými půlkruhovými poli (zastupujícími štítové trojvrší) o průměru 1/3 délky vlajky a obecnými figurami koruny, kříže, hvězdy a koule v rozích a cípech modrých pruhů.

Základní vexilologickou hvězdou (kdy není třeba počet cípů uvádět) je naopak hvězda pěticípá, vyšší nebo nižší počet cípů se proto musí hlásit.

V případě popisu vlajky (praporu) se totiž, na rozdíl od blasonu znaku, nikdy nemluví o zlaté a stříbrné tinktuře kovu, tak jako na hmotově pevném štítě (kde se plátkový kov dříve skutečně užíval), ale vždy žluté a bílé barvě (vlající) tkaniny a tak se i vyrábí.

Barvami obce je proto žluto-zeleno-bílo-modrá kvadrikolóra (přesně v tomto vzájemném čestném pořadí barev), odvozená z tinktur znaku a vlajky, kdy žlutá je (vodorovně) vždy nahoře, nebo (svisle) pohledově vlevo (čili heraldicky vpravo).

Všechny tyto skutečnosti se promítají i do praporu starostů (se státní trikolórou, národními lipovými listy, obecním znakem a nápisovými stuhami v barvách obce). Razítko i pečeť prezentuje kompozici štítu a figur znaku v černobíle obrysovém (kontrastním) zobrazení jednotlivých ploch. Případná svislá obecní korouhev je proporčně upraveným provedením (napodobeninou) vlajky.